

کتاب دانی ایل — ایک سو تیئسویں

آشکار ساختن اہمیت نبوی دانیال ۱۱:۴۰

Jeff Pippenger

2024-03-08

آیت چہل دانیال یازدہم یکی از عمیق ترین آیات کلام خداست، همان گونه که دانیال باب ہشت، آیہ چہارہ نیز چنین است. آیت چہل با رود حِقل نمودار شدہ است و رود اُولای نمایانگر دانیال باب ہشت، آیہ چہارہ است.

آیہ چہل با این کلمات آغاز می شود: «و در زمان آخر»، و بدین سان بہ طور مشخص نشان می دہد کہ آغاز آیہ سال ۱۷۹۸ است. پنجاہویک کلمہ این آیہ در سال ۱۹۸۹ گشودہ شد، ہنگامی کہ شناختہ شد در همان زمان بہ فروپاشی اتحاد جماہیر شوروی اشارہ دارد. آن پنجاہویک کلمہ در آیہ، ہم زمان آخر در ۱۷۹۸ را نشان می دہند، و سپس زمانی دیگر از آخر را در ۱۹۸۹. آلفا و امگا امضای خود را بر این آیہ نہادہ است برای ہمہ کسانی کہ مایل اند ببینند و بشنوند. زمان آخر برای حرکت های ہر دو فرشتہ اول و سوم در همان یک آیہ بازنمایی شدہ است.

آیہ زیر مشخص می سازد کہ پاپیت، کہ بہ عنوان پادشاہ شمال نمود یافتہ است، در چہ زمانی ایالات متحدہ را، کہ بہ عنوان سرزمین جلال نمایانندہ شدہ است، در قانون یکشنبہ ای کہ بہ زودی در ایالات متحدہ خواہد آمد، مغلوب می سازد. بنابراین، ہرچند واژگان آیہ چہل، زمان آخر را در ۱۷۹۸ بہ عنوان آغاز، و زمان آخر را در ۱۹۸۹ بہ عنوان پایان، مشخص می کنند، واقعیت این است کہ تاریخ نبوتی بازنمایی شدہ در آیہ چہل تا آیہ چہلویکم بہ پایان نمی رسد؛ یعنی ہنگامی کہ پادشاہ شمال سرزمین جلال را مغلوب می سازد. این بدان معناست کہ تاریخ از فروپاشی اتحاد جماہیر شوروی در ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبہ ای کہ بہ زودی در آیہ چہلویکم خواہد آمد، نمایانگر تاریخ ایالات متحدہ از زمان رئیس جمہور رونالد ریگان تا قانون یکشنبہ ای است کہ بہ زودی خواہد آمد. آن تاریخ، یازدہم سپتامبر ۲۰۰۱ و پس از آن را تا ساعت زلزلہ عظیم مکاشفہ، فصل یازدہم، در بر می گیرد.

કરવામાં ઊભી દલીલ એક વરિધમાં સત્યના આ ત્યારે, થયું અનમુદ્ગતિ પ્રથમવાર વચન આ જ્યારે સુધીના કાયદા રવવિરના લઈને ઇતહાસથી ના 1798વચન આ કે દાવો આ પપિન્જરનો "કે આવી ઇતહાસના ક્યારેય વચનો બાઇબલના કે કેમ; હતો દાવો નરિરથક, છે કરે પ્રતનિધિતિવ ઇતહાસનું જ એક કે હતું ન આપ્યું ધ્યાન પર વચિાર આ ક્યારેય અમે." નથી કરતા રજૂ સમયખંડોને લાંબા આવા કે આવ્યું યાદ જ તરત અમને પરંતુ; નહીં કે છે મર્યાદા કોઈ પર સમયખંડ તેવા શકે પામી સ્થાન વચનમાં જ એક પણ તે અને, છે ઓળખાવે ઇતહાસને જ એ, અગચિાર વચન, તેર અધ્યાય પ્રકાશતિવાક્ય છે બોલે જેમ અજગરની પશુ પૃથ્વીનો અને, હતો થયો શરૂ માં 1798ઇતહાસ પશુનો પૃથ્વીના. વચનમાં છે થાય કાયદામાં રવવિરના આવનારા સમયમાં ટૂંક થવું પરિપૂર્ણ તેનું

cuando el Papado, despojado de su poder, fue obligado a cesar la persecución, 1899»

Juan contempló un nuevo poder que surgía para hacerse eco de la voz del dragón y continuar la misma obra cruel y blasfema. Este poder, el último que ha de hacer guerra contra la iglesia y la ley de Dios, fue simbolizado por una bestia con cuernos semejantes a los de un cordero». Signs of the Times, 1 de noviembre de 1899»

اگر کسی بخواہد از نظر فنی سخن بگوید، آیہ چہل تاریخ ۱۷۹۸ را در بر می گیرد تا آیہ چہلویک، و در آیہ چہلویک قانون یکشنبہ شناسایی می شود؛ بنابراین، برخلاف آن آیہ واحد در مکاشفہ باب سیزدہ،

آیه چهل در واقع اندکی کوتاه‌تر است، زیرا قانون یکشنبه در آیه بعد قرار دارد، در حالی که در مکاشفه باب سیزده، فاصله ۱۷۹۸ تا قانون یکشنبه در یک آیه آمده است. خواهر وایت به ما اطلاع می‌دهد که «همان خط نبوتی» که در کتاب دانیال است، در کتاب مکاشفه دنبال می‌شود، و مکاشفه باب سیزده، آیه یازده، اگر کسی اصل «خط بر خط» را به کار گیرد، به آسانی درست از فراز آیه چهل عبور می‌کند.

هنگامی که اصل «حکم بر حکم» را به کار می‌گیرید، درمی‌یابید که تصویر آیه چهل از وحش زمینی مکاشفه سیزدهم (ایالات متحده)، که در آیه چهل به وسیله «ارابه‌ها، کشتی‌ها و سواران» بازنمایی شده است، از وحشی بره‌مانند با دو شاخ در سال ۱۷۹۸، در زمان قانون یکشنبه قریب‌الوقوع، به وحشی که چون اژدها سخن می‌گوید تغییر می‌یابد؛ و نیز اینکه وحش بره‌مانند دارای دو شاخ است.

آیه چهل همچنین نمایانگر هفتاد سال نمادینی است که در آن فاحشه صور به فراموشی سپرده می‌شود، زیرا هفتاد سال نمادین همچون ایام یک پادشاه است، و پادشاه همان یک پادشاهی است. بر اساس آیه چهل، و خط سیر مکاشفه باب سیزدهم، پادشاهی نبوت کتاب مقدسی که در طی هفتاد سال نمادین اشعیا باب بیست‌وسه فرمان می‌راند، همان وحش زمین است که دو شاخ قوت دارد. وحش زمین با دو شاخ قوت آغاز می‌شود که نمایانگر جمهوری‌خواهی و پروتستانیسم‌اند؛ اما چون تاریخ آیه چهل به تحقق خود در آیه چهل‌ویک نزدیک می‌شود، آن‌گاه دو قوت نبوی آن به عنوان «کشتی‌ها» (قدرت اقتصادی) و «ارابه‌ها و سواران» (توان نظامی) شناخته می‌شوند.

در خلال هفتاد سال نمادین باب بیست‌وسوم اشعیا، فاحشه صور، که در آیه چهل پادشاه شمال است، به فراموشی سپرده می‌شود. اما سپس در پایان هفتاد سال نمادین، او بار دیگر با پادشاهان زمین زنا خواهد کرد؛ چنان‌که در تاریخی که به فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی انجامید چنین شد، هنگامی که همه مورخان تأیید می‌کنند که رئیس‌جمهور ریگان اتحادی پنهانی با ضد مسیح نبوت کتاب مقدس برقرار کرد تا اتحاد جماهیر شوروی را سرنگون سازد. در دوره منتهی به ۱۹۸۹، ریگان پیشاپیش رابطه‌ای پنهانی و نامشروع با مرد گناه آغاز کرده بود؛ از این‌رو نوازندگان نبوکدنصر تمرین آن نغمه‌ای را آغاز کردند که فاحشه فراموش‌شده در حال آغاز سرودن آن بود. خدمت جهانی بی‌سابقه ژان پل دوم، در همان تاریخ، آغاز آن «آواز و رقص» بود که سبب شد «تمام جهان» «در پی وحش» به شگفتی افتد.

آیه چهل همچنین نماینده تاریخ ادونتیسیم لائودیکیه است؛ تاریخی که در سال ۱۷۹۸ به عنوان ساردس آغاز شد. سپس آنان که در ساردس بودند، نوری را که مهرگشایی شده بود پذیرفتند، و آنگاه جنبش فیلادلفیه از ساردس بیرون آمد. هنگامی که جنبش فیلادلفیه نور سال ۱۸۵۶ را رد کرد، آنگاه در سال ۱۸۶۳ از یک جنبش به کلیسای لائودیکیه منتقل شدند. بنابراین، آن کلیسا مقدر است که در آیه چهل‌ویکم، که همان قانون یکشنبه قریب‌الوقوع است، از دهان خداوند قی شود. آیه چهل نه تنها نماینده تاریخ ایالات متحده آمریکا است، بلکه تاریخ ادونتیسیم لائودیکیه را نیز نمایندگی می‌کند.

آدونتیسیم لائودیکیه برای نقطه اتکاء و قوت خود، نور الهی کلام خدا را دریافت کرد؛ و حکومت ایالات متحده برای نقطه اتکاء و قوت خود، نور الهی قانون اساسی ایالات متحده را دریافت نمود. هر دو به‌طور نبوی در سال ۱۷۹۸ همچون شاخ‌ها آغاز شدند، و در پایان هفتاد سال نمادین، شاخ مرتد جمهوری‌خواه و شاخ مرتد پروتستان با یکدیگر متحد شده، یک شاخ خواهند شد و همچون اژدها سخن خواهند گفت.

چهلمین آیه، دو شاخ را حکومت و کلیسای برگزیده می‌داند که نمایانگر دو خط نبوت‌اند که با هم پیش می‌روند، زیرا به صورت دو شاخ بر یک وحش ترسیم شده‌اند. هر جا که وحش می‌رود، آن دو شاخ نیز می‌روند، و این کار را در همان تاریخ نبوی انجام می‌دهند. شاخ پروتستانیسم دارای ماهیتی نبوی دوگانه است که به وسیله لائودیکیه و فیلادلفیا نمایانده می‌شود. شاخ جمهوری‌خواهی نیز دارای

ماهیتی نبوی دوگانه است که به وسیله احزاب سیاسی جمهوری خواه و دموکرات نمایانده می شود. دومین بخش از ماهیت دوگانه هر یک از شاخ ها، در آخر برمی خیزد و بلندتر برمی آید، مطابق با باب هشتم دانیال.

پس چشمان خود را برافراشتم و نگریستم، و اینک پیش رودخانه کوچی ایستاده بود که دو شاخ داشت؛ و آن دو شاخ بلند بودند، اما یکی از دیگری بلندتر بود، و آن بلندتر، آخر برآمد. دانیال ۸:۳.

دوهوئی نی تایب هتمه ندیه کانی هه ر شاخ ئی که له ه ئی لای مه سیحدا به سادوو قیقی هکان و فهریسی هکان و ئی نه کراون، که له شاخی کووماری خواوازدا هاوتاک ئی تی ده کات له گهل لیبرالیزم (پشتیوانی له کوئیلائی هتی، دیموکراسی، ووک یزم و گل و بالیسم)، و پارئی زگاری خوازی (دژای هتی کوئیلائی هتی، کووماری کی ده ستووری، نه ریت پارئی زان، MAGA). دوهوئی نی تایب هتمه ندیه کانی شاخی پروتستانت هاوتاک ئی تی ده کات له گهل فیلا ده لفیا و لاودیکیا. هاوتاک ئی تی هکی تهواو له نه ئوان دابه شیوونی هه ردوو شاخ هکه بو هئی مای هکی دوو-لای نهیدا نیه، چونکه نه لیبرالیزمی بئ شکه وتوو و نه MAGA-یزمی پارئی زگار له باب هتی یاسای هکشه ممه دا له لای راست ده رده چن، چونکه فهریسی هکان و سادوو قیقی هکان له سه ر خاچ بئ ک هوه ی هکگرتن؛ به لام له یاسای هکشه ممه ی زوو ها توودا، که به خاچ نمونه ی بئ شوو بو درا، لاودیکیا له ده می خاوه ن پشوو ده کرئ ت، و شاخی فیلا ده لفیای ئه وساهک ئال له رز ده کرئ ته وه. هئ شتا سرووشتی دوو-لای نه نی هه ردوو شاخ هکه به ناکوکی ته له هئو جیی نه ئوان فهریسی هکان و سادوو قیقی هکان نیشان ده درئ ت، و په یام به ری بو نه ته وه هکان (پولس)، له مئ ژووی مه سیحدا، بئ شتر فهریسی هکی فهریسیان بوو.

منهاج باران اخیر، چونکه «خط بر خط» له، جب اس کا اطلاق کیا جاتالے تو آیت چالیس میں عظیم نور پیدا کرتا ہے۔ مکاشفہ کے ابواب دو سے اٹھارہ تک سب کے سب آیت چالیس کے ساتھ ہم آہنگ ہیں۔ یسعیاہ باب تئیس میں صور کی فاحشہ کی گواہی بھی اس آیت کے ساتھ مطابقت رکھتی ہے۔ یقیناً اور بھی کئی اقتباسات ہیں جنہیں آیت چالیس پر منطبق کیا جانا ہے، لیکن شاید آیت چالیس کے «خط بر خط» اطلاق میں سب سے زیادہ اہم اطلاق خود آیت چالیس ہی ہے۔

در آیه چهل، هم زمان آخر در سال ۱۷۹۸ و هم زمان آخر در سال ۱۹۸۹، هر دو بیان شده اند. این امر دانشجوی نبوت را هدایت می کند تا زمان آخر سال ۱۷۹۸ را بر زمان آخر سال ۱۹۸۹ منطبق سازد. هنگامی که این کار انجام شود، تاریخ آیه چهل دو خط را پدید می آورد که هر یک از سال ۱۷۹۸ آغاز می شوند و تا قانون یکشنبه قریب الوقوع آیه چهل ویک ادامه می یابند. خطی که از ۱۷۹۸ آغاز می شود، پیام داخلی قوم ایام آخر خدا را مشخص می سازد، و خطی که از ۱۹۸۹ آغاز می شود، پیام خارجی قوم ایام آخر خدا را در همان تاریخ واحد مشخص می نماید. بنابراین، آیه چهل در درون خود دارای آن نمادگرایی ای است که به وسیله همان رابطه نبوی داخلی و خارجی هفت کلیسا و هفت مهر در کتاب مکاشفه بازنمایی شده است. و این پدیده نبوی در یک آیه بازنمایی شده است، آیه ای مرکب از پنجاه و یک واژه!

میلری ها پیام درونی-بیرونی هفت کلیسا و هفت مهر را تشخیص دادند، اما همچنین دریافتند که هفت شیپور نیز سومین خط حقیقت را نمایندگی می کند که عنصری از تاریخی بود که به وسیله هفت کلیسا و هفت مهر بازنمایی شده است. شیپورها، چنان که میلر بیان می کند، «داوری های خاص» بودند که بر روم وارد آمدند. میلری ها فهمیدند که داوری های خدا که به وسیله هفت شیپور بازنمایی شده اند، با تاریخ هفت کلیسا و تاریخ موازی هفت مهر مرتبط بودند.

آیه چهل، تاریخ یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ را دربر می گیرد، و بنابراین در آیه چهل، خط نبوی هفت کرنا نیز همسو می شود. فرشته نخست در سال ۱۷۹۸ آمد تا گشایش داوری را در ۱۸۴۴ اعلام کند. آن داوری به

داوری تحقیقی و داوری اجرایی تقسیم می‌شود. تاریخ آیه چهل، تاریخ داوری تحقیقی است، و تاریخ از آیه چهل و یک به بعد، تا هنگامی که میکائیل برخیزد و هفت بلای آخر ریخته شود، تاریخ داوری اجرایی است.

حکم اجرائی اُس وقت شروع ہوتا ہے جب ریاستہائے متحدہ اژدہا کی مانند بولتا ہے۔

«شاخ‌های برّہ مانند و صدای اژدہاگون این نماد، بر تضادی چشمگیر میان اظهارها و عملکرد ملتی که بدین‌سان نمایانده شده است دلالت دارد. "سخن گفتن" این ملت، همان عمل مقامات قانون‌گذاری و قضایی آن است. به واسطهٔ چنین عملی، این ملت نادرستی آن اصول آزادمنشانه و صلح‌جویانه‌ای را که به‌عنوان بنیاد سیاست خود عرضه کرده است، آشکار خواهد ساخت. این پیشگویی که او "مانند اژدہا" سخن خواهد گفت و "تمام قدرت وحش اول" را به‌کار خواهد بست، به‌روشنی از رشد همان روح عدم مدارا و آزار و جفایی خبر می‌دهد که در ملت‌های نمایانده‌شده به‌وسیلهٔ اژدہا و وحش پلنگ‌مانند ظاهر شده بود. و این بیان که وحش دوشاخ "زمین و ساکنان آن را وامی‌دارد که وحش اول را پرستش کنند" نشان می‌دهد که اقتدار این ملت در الزام نوعی مراسم یا رعایت دینی به کار گرفته خواهد شد که عملی از ادای احترام به پاپیت خواهد بود.» نبرد عظیم، 443.

هنگامی که ایالات متحده «سخن می‌گوید» و قانون یکشنبه‌ای به‌زودی آمدنی را به اجرا درمی‌آورد، «صدای دوم» باب هجدهم مکاشفه نیز «سخن می‌گوید» و مردان و زنان را از بابل فرا می‌خواند.

اور میں نے آسمان سے ایک اور آواز سنی جو کہہ رہی تھی، اے میرے لوگو، اس میں سے نکل آؤ، تاکہ تم اُس کے گناہوں میں شریک نہ ہو، اور اُس کی آفتوں میں سے کچھ نہ پاؤ۔ کیونکہ اُس کے گناہ آسمان تک پہنچ گئے ہیں، اور خدا نے اُس کی بدکرداریوں کو یاد کیا ہے۔ جیسا اُس نے بدلہ دیا ویسا ہی اُسے بدلہ دو، اور اُس کے کاموں کے مطابق اُسے دونا دونا چکاؤ؛ جس پیالہ میں اُس نے بھرا ہے اُسی میں اُس کے لیے دونا بھر دو۔ مکاشفہ 4:18-6.

در آیه چهل و یک، هنگامی که ایالات متحده سخن می‌گوید، آنان که هنوز در محیط سه‌گانهٔ بابل مدرن هستند، زمانی فراخوانده می‌شوند که «صدای دوم» در باب هجدهم مکاشفه سخن می‌گوید. کسانی که آنگاه فراخوانده می‌شوند، در آیه چهل و یک به‌صورت «ادوم و موآب و سران بنی‌عمون» نمود یافته‌اند. در این آیه، آنان که در نماد سه‌گانهٔ بابل مدرن نمایانده شده‌اند، از دست پادشاه شمال (پاپیت) می‌گریزند. واژهٔ عبری «گریختن» به معنای رهایی یافتن از راه لغزندگی است، و معنای ذاتی آن این است که این رهایی از چیزی تحقق می‌یابد که پیش از این گریز، کسانی را که می‌گریزند در اسارت نگاه داشته بود.

او نیز به سرزمین جلال داخل خواهد شد، و بسیاری [از کشورها] سرنگون خواهند شد؛ اما اینان از دست او خواهند رست: یعنی ادوم، و موآب، و برگزیدگان بنی‌عمون. او دست خود را نیز بر کشورها دراز خواهد کرد؛ و سرزمین مصر نخواهد رست. دانیال ۱۱:۴۱، ۴۲.

در آیهٔ چهل و دو، پاپیت (پادشاه شمال) سومین مانع جغرافیایی خود را هنگامی مغلوب می‌سازد که مصر را، که نمادی از سازمان ملل متحد است، تصرف می‌کند؛ چنان‌که این امر به‌واسطهٔ سالروز تولد هیروودیس نمونه‌وار گردیده است، آنگاه که او در برابر رقص فریبدهٔ سالومه (ایالات متحده)، دختر هیروودیا (پاپیت)، تسلیم می‌شود. این، زمانی را مشخص می‌سازد که سازمان ملل متحد («ده پادشاه» مکاشفهٔ هفده) موافقت می‌کند که پادشاهی خود را برای یک ساعت به وحش بسپارد. آن یک ساعت، همان ساعت «زلزلهٔ عظیم» در مکاشفهٔ یازده است، و همان «ساعت»ی که فاحشهٔ بابل در آن داوری می‌شود. در آیهٔ چهل و دو، مصر (سازمان ملل متحد) «رهایی نخواهد یافت.»

واژه عبری که در آیه چهل و دو به «رهایی» ترجمه شده است، با واژه عبری آیه چهل و یک متفاوت است. در آیه چهل و دو، واژه «رهایی» به معنای «نیافتن هیچ خلاصی» است؛ اما آیه چهل و یک مشخص می‌سازد که چگونه کسانی که پیش از قانون یکشنبه‌ای به زودی در شرف وقوع، با پایتت همدست بوده‌اند، سپس گویی به لغزندگی می‌گریزند. پیش از فرارسیدن ساعت بحران قانون یکشنبه، آنان که در مشارکت بابل مدرن هستند، این اندیشه شیطانی را پذیرفته بوده‌اند که یکشنبه روز عبادت خداست. هنگامی که نشان وحش تحمیل شود، شخص یا می‌تواند آن را به هر دلیلی بپذیرد، یا در حقیقت باور داشته باشد که چنین است. باور داشتن آن، به معنای دریافت نشان بر پیشانی است، و صرفاً پذیرفتن آن، به معنای دریافت نشان در دست است.

کسانی که در هنگام قانون یکشنبه از دست پایتت می‌گریزند، همان هنگام که ایالات متحده و سازمان ملل متحد با فاحشه روم، قدرت پاپی، پادشاه شمال، دست اتحاد می‌دهند، آن اندیشه شیطانی را که روز عبادت خدا روز خورشید است، رد می‌کنند.

«پروتستان‌های ایالات متحده پیشگام خواهند بود در آنکه دست‌های خود را از فراز این شکاف دراز کنند تا دست روح‌گرایی را بفشارند؛ آنان از فراز این ورطه دست خواهند برد تا با قدرت روم دست در دست شوند؛ و تحت تأثیر این اتحاد سه‌گانه، این کشور در پای جای روم گام خواهد نهاد، در حالی که حقوق وجدان را پایمال می‌کند.» نبرد عظیم، ۵۸۸.

مهم است که در ادامه بررسی‌های خود درباره آیه چهل، زمانی را صرف کنیم تا ساختار شش آیه پایانی دانیال یازده را تبیین نماییم. پادشاه شمال، که روم مدرن است، برای آنکه بر تخت زمین استقرار یابد، بر سه مانع جغرافیایی غلبه می‌کند. روم بت‌پرست سه مانع جغرافیایی را مغلوب ساخت، همان‌گونه که روم پاپی نیز چنین کرد؛ بنابراین روم مدرن در آیه چهل بر پادشاه جنوب (اتحاد جماهیر شوروی سابق) غلبه می‌کند، سپس در آیه چهل و یک بر سرزمین جلال (ایالات متحده) چیره می‌شود، و آنگاه در آیات چهل و دو و چهل و سه مصر (سازمان ملل متحد) را نیز فتح می‌کند.

اما همان‌گونه که نقل قول پیشین از خواهر وایت نشان می‌دهد، ایالات متحده هم‌زمان با پایتت و سازمان ملل متحد دست اتحاد می‌دهد. اتحاد سه‌گانه اژدها، وحش و نبی کذاب در قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد تحقق می‌یابد، هرچند دانیال باب یازدهم، آیات چهل و یک تا چهل و سه، این غلبه‌های هم‌زمان را به صورت پی‌درپی مشخص می‌سازد. توالی‌ای که به تصویر کشیده شده است، نمایانگر جریان رویدادهاست، اما همه آنها در قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد به انجام می‌رسند.

در آن هنگام، «صدای دوم» مکاشفه هجده «سخن می‌گوید»، درست همان‌جا که ایالات متحده «سخن می‌گوید». خدا در همان‌جا و همان‌زمان سخن می‌گوید که شیطان سخن می‌گوید. در آیه چهل و چهار، خبرهایی از مشرق و شمال پادشاه شمال را مضطرب می‌سازد و آخرین حمام خون پاپی آغاز می‌شود. آیه چهل و چهار، همچون آیات چهل و دو و چهل و سه، از آیه چهل و یک آغاز می‌شود؛ زمانی که فرشته نیرومند مکاشفه هجده فراخوان خود را آغاز می‌کند تا گله دیگر او از بابل بیرون آیند.

پیامی که او عرضه می‌کند، همان پیامی است که اسلام وای سوم را به‌عنوان ابزار داوری او و مجازات فاحشه بابل معرفی می‌نماید. اسلام به صورت «اخبار مشرق» بازنمایی شده است، و پایتت (پادشاه شمال جعلی) «اخبار شمال» است. دانیال باب یازدهم، آیه چهل، داوری تحقیقی را مشخص می‌سازد، و آیات چهل و یک تا چهل و پنج، داوری اجرایی را مشخص می‌نماید.

ما در مقاله بعدی به بررسی آیه چهل از دانیال یازدهم ادامه خواهیم داد.

»در یک occasion، ہنگامی کہ در شہر نیویورک بودم، در season شب فراخواندہ شدم تا ساختمان‌ہایی را بینم کہ طبقہ بر طبقہ بہ سوی آسمان سر برمی‌آوردند۔ تضمین شدہ بود کہ این ساختمان‌ہا ضد حریق باشند، و آنہا را برای جلال بخشیدن بہ مالکان و سازندگانشان برپا کردہ بودند۔ این ساختمان‌ہا ہرچہ بیشتر و بیشتر اوج می‌گرفتند، و در آنہا گران‌بہترین مصالح بہ کار رفتہ بود۔ کسانی کہ این ساختمان‌ہا از آن ایشان بود، از خود نمی‌پرسیدند: »چگونہ می‌توانیم خدا را بہ بہترین وجہ جلال دہیم؟« خداوند در اندیشہ‌ہای آنان نبود۔»

»با خود اندیشیدم: ”آہ، کاش آنان کہ بدین سان دارایی‌ہای خود را بہ کار می‌گیرند، می‌توانستند مسیر خویش را آن‌گونہ کہ خدا آن را می‌بیند، ببینند! آنان بناہای باشکوہ برپا می‌کنند، اما برنامہ‌ریزی و تدبیرشان در نظر فرمانروای عالم چہ قدر احمقانہ است۔ آنان با تمامی قوای دل و ذہن نمی‌کوشند تا دریابند چگونہ می‌توانند خدا را جلال دہند۔ آنان این امر را، کہ نخستین وظیفہ انسان است، از نظر دور داشتہ‌اند۔“

”جب یہ بلند و بالا عمارتیں تعمیر ہوئیں تو ان کے مالک جاہ طلبانہ تکبر کے ساتھ خوشی منانے لگے کہ ان کے پاس اتنا مال ہے کہ وہ اپنی خواہش نفس کی تسکین کریں اور اپنے ہمسایوں کے حسد کو بھڑکائیں۔ اس مال کا بڑا حصہ، جیسے انہوں نے اس طرح صرف کیا، ظلم و جبر سے، غریبوں کو پیس کر حاصل کیا گیا تھا۔ وہ بھول گئے کہ آسمان میں ہر کاروباری لین دین کا حساب رکھا جاتا ہے؛ ہر ناجائز معاملہ، ہر فریب پر مبنی فعل و ہاں درج ہے۔ وہ وقت آ رہا ہے جب انسان اپنے فریب اور گستاخی میں اس حد تک پہنچ جائیں گے کہ خداوند انہیں اس سے آگے بڑھنے نہ دے گا، اور وہ جان لیں گے کہ یہوواہ کی تحمل کی بھی ایک حد ہے۔“

»صحنہ‌ای کہ سپس در برابر من گذشت، ہشدار آتشی بود۔ مردان بہ ساختمان‌ہای بلند و بہ گمان خود نسوز نگر بستند و گفتند: ”آں‌ہا کاملاً ایمن‌اند۔“ اما این ساختمان‌ہا چنان سوختند کہ گویی از قیر ساختہ شدہ بودند۔ ماشین‌ہای آتش‌نشانی ہیچ کاری برای جلوگیری از ویرانی نمی‌توانستند انجام دہند۔ آتش‌نشانان قادر بہ بہ کار انداختن ماشین‌ہا نبودند۔»

”مجھے ہدایت دی گئی ہے کہ جب خداوند کا وقت آ پہنچے، اگر متکبر اور جاہ طلب انسانوں کے دلوں میں کوئی تبدیلی واقع نہ ہوئی ہو، تو لوگ یہ پائیں گے کہ وہی ہاتھ جو بچانے میں قوی تھا، ہلاک کرنے میں بھی قوی ہوگا۔ کوئی زمینی قدرت خدا کے ہاتھ کو روک نہیں سکتی۔ عمارتوں کی تعمیر میں ایسا کوئی مواد استعمال نہیں کیا جا سکتا جو خدا کے مقررہ وقت کے آنے پر، جب وہ انسانوں کو اس کی شریعت سے اُن کی بے پروائی اور اُن کی خود غرضانہ جاہ طلبی کے سبب سزا دینے کے لیے انتقام بھیجے، انہیں تباہی سے محفوظ رکھ سکے۔“

»بسیاری نیستند، حتی در میان مریبان و رجال دولت، کہ علل نہفتہ در پس وضع کنونی جامعہ را دریابند۔ آنان کہ زمام حکومت را در دست دارند، قادر نیستند مسئلہ فساد اخلاقی، فقر، بینوایی، و افزایش جرم را حل کنند۔ ایشان بیهودہ می‌کوشند تا فعالیت‌ہای بازرگانی را بر پایہ‌ای استوارتر قرار دہند۔ اگر انسان‌ہا بہ تعلیم کلام خدا توجہ بیشتری می‌کردند، برای مسائلی کہ آنان را سرگشتہ می‌سازد، راہ‌حلی می‌یافتند۔»

کتاب مقدس مسیح کی دوسری آمد سے ذرا پہلے دنیا کی حالت کو بیان کرتا ہے۔ ان لوگوں کے بارے میں جو لوٹ مار اور ظلم کے ذریعے بڑی دولت جمع کر رہے ہیں، یوں لکھا ہے: ”تم نے آخری دنوں کے لیے خزانہ جمع کر رکھا ہے۔ دیکھو، مزدوروں کی وہ مزدوری جنہوں نے تمہارے کھیت کاٹے، جسے تم نے فریب سے روک رکھا ہے، فریاد کرتی ہے؛ اور کاٹنے والوں کی فریاد رب الجنود کے کانوں تک پہنچ گئی ہے۔ تم زمین پر عیش و عشرت میں رہے ہو اور شہوت پرستی کی ہے؛ تم نے اپنے دلوں کو اس طرح پالا پوسا ہے جیسے ذبح کے دن۔ تم نے راست باز کو مجرم ٹھہرایا اور قتل کیا؛ اور وہ تمہاری مزاحمت نہیں کرتا۔“ یعقوب 5:3-6۔

«اما چه کسی هشدارهایی را که نشانه‌های زمان، که به سرعت در حال تحقق‌اند، می‌دهند می‌خواند؟ این هشدارها چه تأثیری بر دنیازدگان می‌گذارند؟ چه تغییری در نگرش ایشان دیده می‌شود؟ هیچ بیش از آنچه در نگرش ساکنان جهان نوحی دیده شد. غرق در کسب و کار و خوشی‌های دنیوی، مردمان پیش از طوفان «ندانستند تا طوفان آمد و همه ایشان را با خود برد.» متی 24:39. ایشان هشدارهایی از جانب آسمان داشتند، اما از گوش فرادادن سر باز زدند. و امروز نیز جهان، در حالی که به کلی نسبت به ندای هشداردهنده خدا بی‌اعتناست، با شتاب به سوی هلاکت ابدی پیش می‌رود.»

«دنیا با روح جنگ به تلاطم درآمده است. نبوت باب یازدهم دانیال نزدیک است که به طور کامل به انجام رسد. به زودی صحنه‌های آشوبی که در نبوت‌ها از آن‌ها سخن گفته شده است، واقع خواهند شد.»

شهادت‌ها برای کلیسا، جلد نهم، صفحه یازده.